

İŞÇİ SINIFI DEVRİMCİ Mİ?

Aydınlık Gazetesi, 21 Temmuz 2018

Yıldırım Koç

İşçi sınıfı, diğer bir deyişle, milyonlarca sıradan insandan oluşan toplum kesimi, kapitalizmin ürünüdür. İşçi sınıfını oluşturan işçilerin, memurların, işsizlerin ve hatta işçi ve memur emeklilerinin davranışlarını belirleyen, onların kapitalist üretim ilişkileri içinde hayatlarını kazanma biçimi ve bu süreçte karşılaştıkları sorunlardır.

Kapitalizm insanları bireycileştirir, kaçınılmaz ve zorunlu olarak bencilleştirir. “Sosyal Darwinizm” olarak nitelenen bir yaklaşım vardır. Koşullara en uygun özellikleri kazananlar ayakta kalır. Doğadaki bu kuralın, insan toplumları için de geçerli olduğu ileri sürülür.

Peki, bu koşullarda işçi sınıfı devrimci midir?

Özellikle sosyalist gelenekten gelen bazı kişilerde görülen yaygın bir hastalık var. Bilimsel sosyalizm, dünyayı kavramaya yardımcı olacak bir yöntemdir. Ancak yarım imam insanı dinden, yarım doktor candan eder. Bilimsel sosyalizmi de yarım yamalak ve kulaktan dolma biçimde öğrendiğini zannedenler de insanı bilimden eder. Kulaktan dolma sosyalistler, işçi sınıfının daima devrimci olduğunu düşünürler ve hatta bunu ısrarla savunurlar. Ancak seçimlerde bu işçilerin epeyce bir bölümünün niçin AKP’ye oy verdiğini kavrayamazlar. Bu soruya yanıt vermekten bile kaçınırlar. Yarım yamalak okudukları birkaç kitaptan akıllarında kalanları papağan gibi tekrarlarlar. Bir bölümü de, hayatın gerçeklikleri karşısında teslim olup, ya saf değiştirir, ya da siyasi mücadeleden kopar.

DEVİRİMCİLİK NE DEMEK?

Devrimcilik, mevcut düzenin olumsuzluklarına karşı çıkmak demek.

Mevcut düzenin olumsuzlukları ne?

Bizim vatanımız Türkiye. O zaman öncelikli olarak bizim vatanımızdaki olumsuzluklara, ardından dünyadaki olumsuzluklara bakacağız.

Türkiye, emperyalist güçler tarafından sömürülüyor, baskı altında tutuluyor ve parçalanmak isteniyor. O zaman devrimciliğin ilk önkoşulu, bağımsız ve demokratik bir Türkiye istemek ve ülkemizde sermayenin baskı ve sömürüsüne karşı mücadele etmek. İleride bunun da ötesine gidilecek. Sınıfsız ve sömürsüz bir dünya istenecek.

Kapitalizm insanları yalnızlaştırıyor, bencil ve bireyci yapıyor. Bizler, Anadolu’nun mayasındaki dostluğu ve dayanışmayı korumak ve geliştirmek istiyoruz.

Kapitalizm insanları tüketim şebekesi yapıyor. Bizler, Anadolu’nun mayasındaki sade yaşamı istiyoruz.

İŞÇİ SINIFI NE ZAMAN DEVRİMCİ OLUR?

Türkiye’nin dörtte üçünü oluşturan işçi sınıfımız bunları bugün istiyor mu?

Halkımızın büyük çoğunluğu emperyalizmin ne olduğunu yaşayarak öğrendi; o nedenle bugün emperyalizme karşılar. Geçmişten beri de vatan konusunda duyarlılar. Ancak demokratik bir Türkiye ve diğer konularda pek bir dertleri henüz yok. Halkımızın büyük çoğunluğu yeni bir cep telefonu, daha iyi mobilya, bir araba, bir ev peşinde. Bırakın bir lokma bir hırkayla yetinmeyi, kapitalizmin şartlandığı tüketim çılgınlığına kapılmış durumdadır.

Peki, bu böyle devam edebilir mi?

Edemez. Kapitalizm işçi kitlelerinin yaşam standartlarını yükseltir; ancak kapitalizmin kaçınılmaz unsurları olan ekonomik krizler ve savaşlar, yaşam standartlarında büyük gerilemelere yol açar. İşçi sınıfı işte o zaman devrimcileşir.

İşçiler arasında tabii ki daha insanca bir yaşamı arzulayan ve bu uğurda büyük özveride bulunan insanlar her zaman çıkar. Ancak bunlar daima azınlıktadır. İşçi sınıfının geniş kesimlerinin böyle bir

programı kabullenmesi ancak büyük ekonomik kriz ve savaş koşullarında olabilir. Burada da, bu öncü işçilerin örgütlü bulunduğu siyasi partinin büyük rolü ortaya çıkar. İşçi sınıfının devrimcileşmesi, ancak tüm kolaycı seçeneklerin tüketilmesinden sonra daha radikal çözümlerin kaçınılmazlığının yaşanarak öğrenilmesiyle olur.